

[Jørgen Junior]

»Kan ministeren bekræfte, at det koster samfundet ca. 250.000 kr. at helbrede en narkoman under det nuværende behandlingssystem?«

(Spm. nr. 656).

Begrundelse.

I en henvendelse fra en bekymret medarbejder inden for en københavnsk narkobehandlingsinstitution er jeg blevet gjort opmærksom på problemet med, at næsten ingen af narkoklienterne bliver helbredt af den behandling, de tilbydes. På baggrund af et talmateriale udregnes prisen for en helbredelse til at være i størrelsesordenen $\frac{1}{4}$ million kroner.

Samtidig henvises til overlæge Torben Jersilds undersøgelse fra marts 1976, i hvilken det påpeges, at flere narkomisbrugere, der ikke er under behandling, helbredes, end tilfældet er med dem, der er under behandling. Denne undersøgelse må stadig anses som værende gyldig.

Indsigelsen fra en medarbejder, som ikke ser et mål i at begrunde sin egen stilling, men i at hjælpe nødstedte personer i samfundet, går altså på, at ikke blot er behandlingen urimelig dyr (angiveligt de ca. 250.000 kr. pr. helbredelse), men samtidig er behandlingen endog hæmmende for, at helbredelse overhovedet opnås.

Halvtreds Mogens Frohner (Fultonskipper) kunne opnå bedre resultater end de tusinde, der nu har fundet et levebrød i behandlingen af narkomaner i Danmark, slutter den henvendelse, jeg har fået.

Besvarelse (18/4 78):

Socialministeren (Eva Gredal):

For så vidt angår det generelle spørgsmål om behandling af narkomaner i Danmark må jeg henlede hr. Jørgen Juniors opmærksomhed på, at folketinget løbende er blevet orienteret om og har tilsluttet sig regeringens foranstaltninger med henblik på behandling af stofmisbrug i overensstemmelse med de retningslinjer, der er anbefalet af kontaktudvalget vedrørende alkohol- og narkotikaspørgsmål.

For så vidt angår spørgsmålet om behandling eller ikke-behandling af narkomaner og henvisningen til Holsteins og Jersilds rapport

fra marts 1976 kan jeg oplyse, at den undersøgelse, der ligger til grund for rapporten, ikke har som hovedsigte at opgøre effekten af stofmisbrugsbehandling. Som forfatterne selv gør opmærksom på i rapporten, tillader netop denne undersøgelse kun usikre og forbeholdne konklusioner vedrørende dette spørgsmål, og forfatterne selv frakender da heller ikke stofmisbrugerbehandlingen værdi.

Hertil kommer, at undersøgelsens resultater hviler på et langt mindre antal behandlede personer end andre undersøgelser af narkoinstitutionernes og de psykiatriske afdelingers klientel, og forfatterne vurderer kun behandlingsresultaterne ud fra de undersøgte personers stofstatus ved en efterundersøgelse. Samtidig har forfatterne i undersøgelsen selv dokumenteret, at dette kriterium er utilstrækkeligt for en bedømmelse af, hvordan det senere vil gå de pågældende.

Andre undersøgelser vedrørende et væsentlig større antal personer, der har været i behandling på narkoinstitutioner og på psykiatriske afdelinger, viser samstemmende, at et sted mellem $\frac{1}{3}$ og $\frac{2}{3}$ af stofmisbrugerne findes i en afgjort bedre stofmæssig og social situation ved efterundersøgelserne.

Det er såvel kontaktudvalgets som regeringens opfattelse, at man fortsat må intensivere såvel det forebyggende arbejde som behandlingsarbejdet med henblik på at nedbringe narkotikamisbruget. Udviklingen er ikke tilendebragt, men behandlingseffekten er stigende i takt med kommunernes og amtskommunernes udbygning.

Regeringen følger fortsat udviklingen i narkotikasituationen. Indenrigsministeren har senest den 11. april 1978 afgivet en redegørelse herom til folketingets socialudvalg. Det fremgår heraf, at de udtalelser, der er indhentet til brug for redegørelsen, synes at vise, at der også vedrørende 1977 kan spores en vis stagnation i antallet af stofmisbrugere.

Udtalelserne viser endvidere, at foranstaltningerne til bekæmpelse af narkotikamisbruget fortsat synes at være i god gænge i størstedelen af amtskommunerne, ligesom behandlingsapparatet i en del af disse fortsat synes at være under udbygning.

Regeringen deltager også i det nordiske samarbejde på dette område. Senest har de nordiske social- og sundhedsministre på et møde i Oslo den 12. december 1977 om narkotikaspørgsmål bedt ministerrådssekretaria-